

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.683 van 7 oktober 2014
in de zaak A. 212.917/IX-8411**

In zake:

1. Jozef VERHULST
2. Dimitri VAN MOERKERCKE
3. Jacques HOUET
4. de BVBA GERECHTSDEURWAARDERSKANTOOR
VERHULST, VAN MOERKERCKE & HOUET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacubowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Dirk CORSTJENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 juni 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de minister van Justitie van 28 april

2014 waarbij het kantoor van gerechtsdeurwaarder Dirk Corstjens, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, wordt overgebracht van Antwerpen naar Geel.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 23 juli 2014 heeft Dirk Corstjens gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 september 2014.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Flamey, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Valéry Schalenberg, die *loco* advocaat Stijn Butenaerts verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Eerste, tweede en derde verzoekers vormen samen een gerechtsdeurwaarderspraktijk te Geel. Eerste verzoeker heeft zijn standplaats op dit adres. Tweede en derde verzoekers hebben hun standplaatsen respectievelijk te Westerlo en te Hoogstraten, maar het hoofdkantoor en de maatschappelijke zetel van de associatie Verhulst, Van Moerkercke & Houet – vierde verzoekster – zijn in Geel aan de Waterstraat gevestigd. Eerste verzoeker is op heden één van de twee gerechtsdeurwaarders die met standplaats te Geel benoemd zijn.

3.2. Op 28 april 2014 beslist de minister van Justitie dat het kantoor van de tussenkomende partij, gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen en gevestigd te Antwerpen, op zijn verzoek wordt overgebracht naar Geel. Het bestreden ministerieel besluit wordt gemotiveerd als volgt:

“Gelet op het Gerechtelijk Wetboek, artikel 513, tweede lid;
Gelet op het verzoek van de heer Corstjens Dirk, gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, om overbrenging van zijn kantoor met standplaats Antwerpen naar Geel;
Gelet op de gegronde redenen van betrokkene welke de overplaatsing van het kantoor rechtvaardigen;
Gelet op de adviezen van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen, de procureurs des Konings bij het parket te Antwerpen en te Turnhout en van de Raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders te Antwerpen en te Turnhout;
Overwegende dat er heden enerzijds twee gerechtsdeurwaarders aanwezig zijn in het kanton Geel op een bevolkingscijfer van 55.980 en anderzijds zestig gerechtsdeurwaarders gevestigd zijn met standplaats Antwerpen op een bevolkingscijfer van 598.176;
Overwegende dat de machtiging tot overplaatsing van het kantoor van de heer Corstjens van Antwerpen naar Geel de dienstverlening ten aanzien van de burger niet in het gedrang brengt gelet op de verhouding van het aantal gerechtsdeurwaarders tot het bevolkingsaantal;
Overwegende dat op de vermelde elementen geconcludeerd mag worden [dat] het verzoek van betrokkene gerechtvaardigd is.”

IV. Tussenkomst

4. Dirk Corstjens blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet zijn verzoek worden ingewilligd.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Uiteenzetting

6. De verzoekers betogen dat zij een sterk lokaal verankerd gerechtsdeurwaarderskantoor zijn en dus hun cliënteel en inkomsten voornamelijk uit het kanton Geel halen. Eerste verzoeker heeft als gerechtsdeurwaarder zijn standplaats immers te Geel. Vierde verzoeker heeft daar zijn maatschappelijke zetel en ook het hoofdkantoor is daar gevestigd. Tweede en derde verzoekers zijn door de ligging van hun standplaatsen en door de ligging van het hoofdkantoor van de associatie ook sterk gebonden aan de activiteiten in en rond Geel.

De komst van een concurrerend gerechtsdeurwaarderskantoor binnen een relatief klein kanton met een beperkte hoeveelheid werk zal naar het oordeel van de verzoekers onmiddellijk een zeer ernstige impact hebben op hun omzet en inkomsten, zodanig dat de leefbaarheid van hun kantoor bedreigd wordt.

Bovendien zullen de door Vlabel en het parket verdeelde inningsdossiers voor het arrondissement Turnhout en in het bijzonder het kanton Geel voortaan niet langer enkel aan de verzoekers toebedeeld worden, doch zullen deze dossiers voortaan verdeeld moeten worden over twee kantoren.

De verzoekers wijzen erop dat hun kantoor thans maar “net een omzet [haalt] die toelaat de nodige investeringen te doen om de activiteiten van het kantoor te ondersteunen”. Zij verwijzen naar stuk 6, namelijk hun nota met betrekking tot het verzoek tot standplaatswijziging van de tussenkomende partij waarin “werd aangetoond dat het kantoor een lager dan gemiddelde werklast heeft binnen het gerechtelijk arrondissement Turnhout”. Hun kantoor, dat in een meer landelijke omgeving gevestigd is, heeft minder bereik tot (interessant) cliënteel. Desalniettemin dienen soortgelijke investeringen gedaan te worden als in kantoren in een meer stedelijke context. De verzoekers verwijzen tevens naar het advies van de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders van 11 februari 2014, waarin wordt gewezen op de impact die een vestiging van een concurrent in Geel op het kantoor van de verzoekers heeft.

De verzoekers menen dan ook dat met de komst van een concurrent de leefbaarheid van hun kantoor in het gedrang dreigt te komen. Dit brengt op zijn beurt dan weer de dienstverlening voor het publiek in het gedrang, wat door de verwerende partij had moeten worden betrokken in haar beoordeling. *In casu* kan naar het oordeel van de verzoekers dan ook bezwaarlijk sprake zijn van een zorgvuldige afweging vanwege de verwerende partij, waarbij zij verwijzen naar hun tweede middel.

Het voorgaande geldt volgens de verzoekers des te meer, daar het kantoor van de tussenkomende partij één van de grootste associaties van gerechtsdeurwaarders en wellicht inmiddels de grootste associatie in België vormt, waar een eerder expansieve politiek wordt gevoerd naar potentieel cliënteel, zoals moge blijken uit de vestiging van het nieuwe kantoor van de tussenkomende partij in de voornaamste winkelstraat van Geel alsook uit de publiciteit op haar website

en het versturen van nieuwsbrieven aan diverse cliënten van de verzoekers om de opening van dit concurrerende kantoor aan te kondigen.

Beoordeling

7. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (hierna: RvS-Wet) moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoordt die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991.

Dit houdt in dat het aan de verzoekers toevalt om aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de gevolgen van een (voortdurende) tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

8. Het argument dat de komst van een tweede gerechtsdeurwaarderskantoor te Geel de leefbaarheid van het bestaande kantoor op korte tijd zodanig in het gedrang zal brengen zodat de verzoekers de afloop van de normale behandeling ten gronde van hun annulatieberoep niet kunnen afwachten, wordt in het inleidend verzoekschrift op geen enkele wijze concreet becijferd.

Het stuk 6 waar de verzoekers zonder enige verdere toelichting naar verwijzen – nog daargelaten of zij wel van de Raad van State mogen verwachten dat hij zelf in de bijlagen gaat speuren naar de voor de spoedeisendheid nuttige elementen – maakt een vergelijking tussen het gemiddelde aantal akten in het arrondissement en het aantal akten van de verzoekers teneinde aan te tonen dat aan een bijkomend kantoor geen behoefte is, maar toont op zich evenmin met concrete cijfers de financiële leefbaarheid van het kantoor aan, noch de mogelijke weerslag van de komst van een concurrerend kantoor.

De grootte van het nieuwe kantoor bewijst niets over zijn potentiële succes als nieuwkomer op de ‘lokale markt’ in Geel, waar de verzoekers zelf aangeven er stevig verankerd te zijn.

Verzoekers’ vrees is op huidig ogenblik bijgevolg louter speculatief.

Daartegenover spreken de verzoekers niet de vaststelling tegen in het auditorsverslag, dat zij blijkens de jaarrekening van vierde verzoeker in het boekjaar 2012 een te bestemmen winst hebben geboekt van 1.022.146 euro en in het boekjaar 2013 een te bestemmen winst van 504.852 euro, hetgeen van aard is de beweringen van de verzoekers tegen te spreken, dat hun kantoor maar net een omzet haalt die de nodige investeringen mogelijk maakt.

De door de verzoekers aangehaalde afhankelijkheid van de “specifieke lokale markt” moet ten slotte sterk worden gerelativeerd, gelet op de hervorming van de gerechtelijke arrondissementen die in werking is getreden op 1 april 2014. Vanaf dan zijn gerechtdeurwaarders die dan in functie zijn immers van rechtswege voor het uitgebreide gerechtelijk arrondissement bevoegd dat met de hervorming de ganse provincie Antwerpen omvat. De verzoekers maken dan ook niet aannemelijk nog langer afhankelijk te zijn van wat door hen wordt gekwalificeerd als een zeer kleine ‘markt’. Alleszins kunnen zij de door hen beweerde bedreiging van hun leefbaarheid zelf voorkomen door hun activiteiten en cliënteel niet langer te beperken tot een dergelijke enge markt, maar te verruimen naar het ganse gerechtelijk arrondissement Antwerpen, wat sinds de doorgevoerde hervorming perfect mogelijk is.

9. De verzoekers lijken dan ook eraan voorbij te gaan dat luidens artikel 17, § 1, tweede lid, RvS-Wet, een vordering tot schorsing kan worden ingesteld “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regeling, in een enig verzoekschrift samen met de nietigverklaring.

Hoewel het indienen van zo een “enig verzoekschrift” als het voorliggende zeker nog is toegelaten, druist het in tegen de geest van de nieuwe wetgeving. Met deze nieuwe regeling heeft de wetgever immers precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, RvS-Wet).

Dat de verzoekers zich in de door de wetgever beoogde toestand met onherroepelijke schadelijke gevolgen bevinden – of minstens, zich erin dreigen te bevinden op zeer korte termijn – is momenteel niet aangetoond. De loutere, met geen enkele becijfering onderbouwde vrees ervoor, toont geen spoedeisendheid aan.

10. Vooralsnog is geen spoedeisendheid voorhanden. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Dirk Corstjens tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 oktober 2014,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren